

**Udenrigsministeriet**  
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret  
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K  
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: [JTEU@um.dk](mailto:JTEU@um.dk)

JTEU j.nr. 2015 - 30240  
 8. januar 2021

**Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse**

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

**Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:**

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-826/18	<p><b>Stichting Varkens in Nood e.a. (Århus-konventionen)</b></p> <p><u>Emne:</u>            Klageberettigede i sager om adgang til miljøoplysninger (Århus-konventionen)</p> <p><u>Spørgsmål:</u>            1. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at offentligheden (public) (enhver) i fuldt omfang afskæres fra adgang til klage og domstolsprøvelse, for så vidt det ikke drejer sig om medlemmer af den berørte offentlighed (public concerned)? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:            2. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at det heraf følger, at offentligheden (public) (enhver) skal have adgang til klage og domstolsprøvelse, når det gøres gældende, at de for offentligheden (public) (enhver) gældende processuelle krav og retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet krænket? Har det herved betydning, at den berørte offentlighed (public concerned) på dette punkt har adgang til klage og domstolsprøvelse og herved også kan fremsætte materielle søgsmålsgrunde?            3. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at den berørte offentligheds (public concerned) adgang til klage og domstolsprøvelse gøres afhængig af, at retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet udnyttet? Såfremt spørgsmål 3 besvares</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet  Til orientering: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet	Dom	14.01.21

	<p>benægtende:</p> <p>4. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der afskærer den berørte offentlighed (public concerned) fra adgang til klage og domstolsprøvelse til anfægtelse af en afgørelse, når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed, at den ikke har fremsat nogen indsigelser mod (dele af) udkastet til afgørelse? Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende:</p> <p>5. Kan den nationale ret på grundlag af sagens omstændigheder frit afgøre, hvad der skal forstås ved »når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed«, eller er retten herved forpligtet til at respektere bestemte EUretlige garantier?</p> <p>6. I hvilket omfang ville besvarelsen af spørgsmål 3, 4 og 5 blive anderledes, hvis det drejer sig om offentligheden (public) (enhver), for så vidt denne offentlighed ikke er den berørte offentlighed (public concerned)?</p>			
--	--	--	--	--

**Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:**

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-628/18	<p><b>Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien</b></p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 93 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU, som ændret ved artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1034 af 23. juni 2016 om ændring af direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter, idet den ikke har vedtaget (alle) de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme disse direktiver, eller ikke har meddelt Kommissionen herom.</p> <p>— Republikken Slovenien pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale daglige tvangsbøder på 7 224 EUR fra den dag, hvor der afsiges dom i nærværende sag, eftersom Republikken Slovenien har tilsidesat sin forpligtelse til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2014/65/EU og 2016/1034/EU.</p> <p>— Republikken Slovenien pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale et fast dagligt beløb på 1 978 EUR, der multipliceres med antallet af dage, som overtrædelsen varer, op til et minimumsbeløb på 496 000 EUR.</p> <p>— Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet</p>	Dom	13.01.21
C-645/19	<p><b>Facebook Ireland e.a.</b></p> <p>1) Skal artikel 55, stk. 1, artikel 56-58 og artikel 60-66 i forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne</p>	<p>Justitsministeriet Datatilsynet</p>	GA	13.01.21

	<p>oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF i forbindelse med artikel 7, 8 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en tilsynsmyndighed i henhold til nationale regler vedtaget til gennemførelse af denne forordnings artikel 58, stk. 5 har kompetence til at indlede en retssag ved en ret i denne myndigheds medlemsstat, ikke må udøve denne kompetence i forbindelse med en grænseoverskridende behandling, hvis den ikke er den ledende tilsynsmyndighed ved den grænseoverskridende behandling?</p> <p>2) Har det herved nogen betydning, hvis den behandlingsansvarlige for den grænseoverskridende behandling ikke har sin hovedvirksomhed i denne medlemsstat men dog et andet etableringssted?</p> <p>3) Har det herved nogen betydning, hvis den nationale tilsynsmyndighed indleder retssagen mod den behandlingsansvarliges hovedvirksomhed eller mod etableringsstedet i myndighedens egen medlemsstat?</p> <p>4) Har det herved nogen betydning, hvis den nationale tilsynsmyndighed allerede har indledt retssagen før den dato, fra hvilken forordningen fandt anvendelse (25. maj 2018)?</p> <p>5) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, har artikel 58, stk. 5, i forordning 2016/679 da direkte virkning, således at en national tilsynsmyndighed kan støtte ret på denne artikel for at indlede eller fortsætte en retssag mod enkelte parter, uanset denne forordnings artikel 58, stk. 5 ikke specifikt er blevet gennemført i medlemsstatens lovgivning, selv om der var pligt hertil?</p> <p>6) Såfremt de foregående spørgsmål besvares bekræftende, ville udfaldet af sådanne retssager kunne være til hinder for, at den ledende tilsynsmyndighed drager den modsatte konklusion i det tilfælde, at den ledende tilsynsmyndighed undersøger de samme eller lignende grænseoverskridende behandlingsaktiviteter i overensstemmelse med den mekanisme, der er fastsat i artikel 56 og 60 i forordning 2016/679?</p>			
T-478/18	<p><b>Bezouaoui og HB Consultant mod Kommissionen</b>  Påstande: — Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.  — Kommissionens afgørelse C(2018)2075 final af 10. april 2018 i sag SA.46897 (208/NN)  — Frankrigs angivelige støtte  — CACES annulleres.  — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Erhvervsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	Dom	13.01.21
T-873/19	<p><b>Multi-Service mod Kommissionen</b>  Påstande: — Kommissionens afgørelse ARES (2019) 6103796 af 3. oktober 2019 om status for registreringen i registret i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/661, registreringsnummer 9920, annulleres, og virksomheden registreres igen i registret.  — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.  — Der gives tilladelse til, at skrivelsen af 23. oktober 2019 kan fremlægges som bevis.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	Dom	13.01.21
C-718/18	<p><b>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</b></p>	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	GA	14.01.21

	<p>Påstande: — Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (1) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (2), idet den ikke har foretaget en korrekt gennemførelse af:</p> <p>— artikel 2, nr. 21), i direktiv 2009/72/EF og artikel 2, nr. 20), i direktiv 2009/73/EF</p> <p>— artikel 19, stk. 3, sammenholdt med artikel 19, stk. 8, i såvel direktiv 2009/72/EF som direktiv 2009/73/EF</p> <p>— artikel 19, stk. 5, i direktiv 2009/72/EF såvel som i direktiv 2009/73/EF</p> <p>— artikel 37, stk. 1, litra a), og artikel 37, stk. 6, litra a) og b), i direktiv 2009/72/EF og artikel 41, stk. 1, litra a), og og artikel 41, stk. 6, litra a) og b), i direktiv 2009/73/EF.</p> <p>— Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-441/19	<p><b>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</b></p> <p>1. Skal artikel 10 i direktiv 2008/115/EF (herefter »tilbagesendelsesdirektivet«), sammenholdt med artikel 4 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter chartret), 22. betragtning til og artikel 5, litra a), i tilbagesendelsesdirektivet og artikel 15 i direktiv 2011/95/EU (herefter »kvalifikationsdirektivet«) fortolkes således, af før en medlemsstat pålægger en uledsaget mindreårig en forpligtelse til at vende tilbage, skal den forvisse sig om og undersøge, om der i oprindelseslandet i al fald i princippet er en passende modtagelse til stede og til rådighed?</p> <p>2. Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 6, stk. 1, sammenholdt med chartrets artikel 21 fortolkes således, at en medlemsstat ikke må gøre nogen forskel efter alder ved meddelelse af lovligt ophold på dens område, såfremt det fastslås, at en uledsaget mindreårig ikke opfylder betingelserne for flygtningestatus eller subsidiær beskyttelse?</p> <p>3. Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 6, stk. 4, fortolkes således, at såfremt en uledsaget mindreårig ikke har efterkommet sin forpligtelse til at vende tilbage og medlemsstaten ikke træffer eller vil træffe konkrete foranstaltninger for at udsende den mindreårige, skal forpligtelsen til at vende tilbage da udsættes, og den mindreårige hermed meddeles lovligt ophold? Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 8, stk.1, fortolkes således, at den omstændighed, at der træffes en afgørelse over for en uledsaget mindreårig om, at denne skal vende tilbage, uden at denne afgørelse følges op af udsendelsesforanstaltninger før den mindreårige er fyldt 18 år, må betragtes som værende i strid loyalitetsprincippet og princippet om loyalt samarbejde inden for Unionen?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	14.01.21
C-551/19 P	<p><b>ABLV Bank mod Den Europæiske Centralbank (ECB) (appel)</b></p> <p>Påstande: —Kendelse afsagt af Retten den 6. maj 2019 i sag T-281/18 ophæves.</p> <p>—Det fastslås, at anmodningen om annullation kan antages til realitetsbehandling.</p>	Finanstilsynet	GA	14.01.21

	<p>—Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne påkender annullationssøgsmålet.</p> <p>—ECB tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger og appelomkostningerne.</p>			
C-744/19	<p><b>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</b></p> <p>Påstande: 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 106 i Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for fuldt ud at efterkomme dette direktiv, og idet den ikke har underrettet Kommissionen om sådanne foranstaltninger.</p> <p>2) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Sundheds- og Ældreministeriet	Dom	14.01.21
C-64/20	<p><b>An tAire Talmhaíochta Bia agus Mara, Éire agus an tArd-Aighne</b></p> <p>(1) Har en national ret beføjelse til at afslå at give medhold i en nedlagt påstand på trods af rettens afgørelse om, at national lovgivning ikke opfylder forpligtelsen til at gennemføre et bestemt aspekt af et direktiv fra den Europæiske Union (EU) og, såfremt retten har denne beføjelse, hvad er så de behørigte faktorer, som bør tages i betragtning i forhold til udøvelsen af denne beføjelse, og/eller er den nationale ret berettiget til at tage hensyn til de samme faktorer, som den ville tage i betragtning såfremt den skulle tage stilling til et spørgsmål om tilsidesættelse af en national lov?</p> <p>(2) Ville princippet om direkte virkning i EU-retten blive undermineret, hvis den nationale ret afslog at give medhold i en nedlagt påstand i denne sag med henvisning til ikrafttrædelsen af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 (hvis anvendelse er udsat til den 28.1.2022), på trods af, at den nationale ret har fastslået, at den national lovgivning ikke opfylder forpligtelsen til at gennemføre kravene i artikel 61, stk. 1, 58, stk. 4, og 59, stk. 3, i direktiv 2001/82/EF, hvorefter emballagen og mærkningen af veterinære lægemidler skal være trykt på medlemsstaternes officielle sprog, dvs. på irsk såvel som på engelsk i Irland?</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Miljøministeriet</p> <p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	GA	14.01.21
C-255/19	<p><b>Secretary of State for the Home Department</b></p> <p>1) Skal »beskyttelse i det land, hvor den pågældende er statsborger« som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra e), og artikel 2, litra e) i [direktiv 2004/83/EF, »kvalifikationsdirektivet«] forstås som en statslig beskyttelse?</p> <p>2) Skal »beskyttelsestesten« eller »beskyttelsesvurderingen« anvendes både ved afgørelsen af, om der er en velbegrunder frygt for forfølgelse som omhandlet i [kvalifikationsdirektivets] artikel 2, litra e), og ved afgørelsen af, om der findes beskyttelse mod en sådan forfølgelse i henhold til [kvalifikationsdirektivets] artikel 7, og er denne test eller denne vurdering i bekræftende fald undergivet de samme kriterier i hvert tilfælde?</p> <p>3) Såfremt der ses bort fra spørgsmålet om anvendelse af ikke-statslige aktørers beskyttelse i henhold til artikel 7, stk.</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	20.01.21

	<p>1, litra b), og spørgsmål 1) besvares bekræftende, skal beskyttelsens effektivitet eller tilgængelighed vurderes udelukkende på grundlag af statslige aktørers handlinger/funktioner, eller kan der tages hensyn til de beskyttende handlinger/funktioner, som udføres af private (civilsamfundet tilknyttede) aktører såsom familier og/eller klaner?</p> <p>4) Er kriterierne [som forudsat i spørgsmål 2) og 3)] for den »beskyttelsesvurdering«, som skal udføres, når der tages stilling til ophør som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra e), de samme, som finder anvendelse i forbindelse med artikel 7?</p>			
C-420/19	<p><b>Heavyinstall</b></p> <p>1. EU-Domstolen anmodes om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: Skal artikel 16 i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger fortolkes således, at retten i den bistandssøgte medlemsstat ved afgørelsen angående denne anmodning på grundlag af national ret (hvilket den bistandssøgte ret har mulighed for i henhold til artikel 16, første punktum) er bundet til rettens opfattelse i den bistandssøgende myndigheds etableringsstat med hensyn til behovet og muligheden for retsbevarende foranstaltninger, når retten er blevet forelagt et dokument, som indeholder denne opfattelse (artikel 16, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, hvorefter dette dokument hverken skal anerkendes, suppleres eller erstattes)?</p>	Skatteministeriet	Dom	20.01.21
C-619/19	<p><b>Land Baden-Württemberg</b></p> <p>1. Skal artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF fortolkes således, at begrebet »interne meddelelser« omfatter alle meddelelser, som ikke bevæger sig uden for en oplysningspligtig myndigheds indre sfære?</p> <p>2. Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 uden en tidsmæssig begrænsning?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 kun, indtil den oplysningspligtige myndighed har truffet en afgørelse eller har tilendebragt en anden administrativ behandling?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet	Dom	20.01.21
C-471/18 P	<p><b>Esso Raffinage mod Det Europæiske Kemikalieagentur (appel)</b></p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. maj 2018 i sag T-283/15 ophæves. — Sagen afvises. — Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Domstolen og Retten.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	Dom	21.01.21

C-761/18 P	<b>Leino-Sandberg mod Parlamentet (appel)</b> Påstande: — Rettens kendelse af 20. september 2018 i sag T-421/17 ophæves. — Domstolen gør brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Domstolen til selv at træffe endelig afgørelse i sagen. — Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af eventuelle intervenierende parter afholdte sags-omkostninger	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	Dom	21.01.21
C-50/19 P	<b>Sigma Alimentos Exterior mod Kommissionen (appel)</b> Påstande: — Der gives medhold i denne appel. — Rettens dom af 15. november 2018 i sag T-239/11 ophæves. — Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/282/EU af 12. januar 2011 annulleres. — Subsidiært annulleres den omtvistede afgørelses artikel 4. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Energistyrelsen	GA	21.01.21
C-51/19 P og C-64/19 P	<b>World Duty Free Group mod Kommissionen (appel)</b> Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede beslutning annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet Skatteministeriet	GA	21.01.21
C-52/19 P	<b>Banco Santander, S.A. mod Europa-Kommissionen (appel)</b> Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede beslutning annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	GA	21.01.21
C-53/19 P og C-65/19 P	<b>Banco Santander og Santusa mod Kommissionen (appel)</b> Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	GA	21.01.21
C-54/19 P	<b>Axa Mediterranean mod Kommissionen (appel)</b> Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	GA	21.01.21
C-55/19 P	<b>Prosegur Compañía de Seguridad mod Kommissionen (appel)</b> Påstande: — Rettens dom af 15. november 2018 ophæves. — Der gives medhold i annulationsøgsmålet, og den omtvistede afgørelse annulleres endeligt. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøministeriet	GA	21.01.21
C-279/19	<b>Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</b> 1. Hæfter en person (herefter »P«), som er i fysisk besiddelse af punktafgiftspligtige varer på et tidspunkt, hvor disse varer bliver punktafgiftspligtige i medlemsstat B, for punktafgiften i medfør af artikel 33, stk. 3, i direktiv 2008/118/EF (herefter »direktivet«) under omstændigheder, hvor personen:	Skatteministeriet	GA	21.01.21

	<p>a. ikke har nogen retlig interesse eller interesse som den egentlige ejer i de punktafgiftspligtige varer</p> <p>b. transporterede de punktafgiftspligtige varer mod et vederlag på andres vegne mellem medlemsstat A og medlemsstat B, og</p> <p>c. vidste, at de varer, som han var i besiddelse af, var punktafgiftspligtige varer, men ikke vidste og havde ikke grund til at have mistanke om, at varerne var blevet punktafgiftspligtige i medlemsstat B på eller før det tidspunkt, hvor de blev afgiftspligtige?</p> <p>2. Er svaret på spørgsmål 1 et andet, hvis P ikke vidste, at de varer, som han var i besiddelse af, var punktafgiftspligtige varer?</p>			
C-501/19	<p><b>UCMR – ADA</b></p> <p>1) Leverer indehavere af rettigheder til musikværker en ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) til arrangører af forestillinger, fra hvilke kollektive forvaltningsorganisationer på grundlag af en tilladelse – en ikkeeksklusiv licens – i eget navn, men på vegne af disse indehavere, modtager vederlag for overføring til almenheden af musikværker?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om kollektive forvaltningsorganisationer, når de modtager vederlag fra arrangører af forestillinger for retten til overføring til almenheden af musikværker, da handler som afgiftspligtige personer som omhandlet i momsdirektivets artikel 28, og om de er forpligtede til at udstede fakturaer med moms til de respektive arrangører af forestillinger, og om ophavsmænd og andre indehavere af ophavsrettigheder til musikværker skal udstede fakturaer med moms til de kollektive forvaltningsorganisationer, når vederlagene udbetales til dem?</p>	Kulturministeriet Skattestyrelsen	Dom	21.01.21